

అంతులేనుం

ప్రశ్నార్థం వేసింది. తను ఎక్కడున్నట్టు?

చుట్టూ చూశాడు: కూన్యం. భయం వేసింది. అరుదా మనుకొన్నాడు: నోరు పెగలేదు. ఆశ్చర్యం! తడివి చూసుకొంటే తనే లేడు! తన శరీరం ఏమైనట్టు? మరుగు పడకొన్ని భూతకాలపు దృశ్యాలు మనకి క్షణంలో మెడల నారంభించాయి. తను చచ్చిపోయాడు.

కాదు, ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు: శరీరంనించి అంతఃకర్తని బలవంతాన వేరు చేసేశాడు.

లోకంలో అక్రమాలని, అన్యాయాలని సహించలేక, క్షణక్షణం నూడుల్లూ పొడుస్తూ చిత్రవధ చేసున్న ప్రాపంచిక బాధలకి, వ్యధలకి తాళలేక — ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు.

తను ఒక్కడు, లోకంలోవున్నా ఉడిగినా మిగతా ప్రాణులతో, మానవ వ్యక్తులతో ఎలాంటి సంబంధం లేని సాంఘిక జంతువు.

సాంఘిక నూత్రాలను సరించి తను తన కుటుంబానికి యజమాని అయ్యాడు. ఒక చిన్న కుటుంబం. తల్లి, భార్య, పిల్లలు, పెళ్ళికొడుకులని చెబెలు. వీళ్ళందరూ తన మీద ఆధారపడినవాళ్ళే.

సుందర ప్రకృతిలో ఆకలి రాతనీ ఈ యుగంలో మరీ విజృంభించింది. దాన్ని బాకిట్లోనే కట్టెయ్యడానికి ఎన్ని ప్రహారాలు ఆలోచించేవాడో!

సగలు ఎముకలు పిండయెట్టు పనిచేస్తే, ప్రతిఫలం నెలమప్పైరోజులకి అరవెరాళ్ళు. ఏం చాలుకుంది? రాత్రిళ్ళు గూడ చిల్లర మల్లర పనులు చేసేవాడు.

విశ్రాంతిలేని జీవితానికి పర్యవసానం: రోగాలు, రోష్టులు! పొత్తి కడుపునించి బాధ — పంచ ప్రాణాలు ఎగిరిపోయే టట్టు. చచ్చినా బాగుండేది అని ఏళ్ళే వాడు.

అయ్యో! చావంటే మాటలా? చచ్చే బాళ్ళందరూ ఏం సాధిస్తున్నారు? తను చచ్చిపోతే ఈ యింట్లో ఆడవాళ్ళు మర్నాటినించి ఎంకనక వాసనక పరాయివాళ్ళ పంచుకో వేపుళ్ళాడుతూ, ఒకళ్ళ చేతికి,

నోటికి చూస్తూ, వాళ్ళేనే ఎంగిలి మెతుకులకోసం, అర్ధాకలితో మడతి కుడుముల గుట్టలతో కాలాన్ని గడుపుతారే! వాళ్ళ వేపుచూసి దయతలచి, ధనవంతులు ఎంగిలి చేత్తో కాకిని కొంతారా?

ఎవరిక్కావాలి? మితాయికొట్టని చూస్తూవుంటే నోరూరుతుంది; కానీ తనదగ్గర ఉన్నదే?

డబ్బు గలవాళ్ళు తమ పిల్లలకి అజీర్ణ మయ్యేది కానకండా తెగ తినిపిస్తారు. వాళ్ళ పిల్లల మీద వాళ్ళకి ప్రేమ ఎంతుండో, తన పిల్లలమీద తనకిగూడ అంతే ప్రేమంది. ప్రేమన్నంతలో సరా? ఉన్నది—డబ్బు!

‘మనుష్యుల్ని అర్థం చేసుకొనే మానవత్వం మనుష్యులనించి ఈ యుగంలో మాయమయింది.

శ్రీ.య.న. ఆర్. నంది

‘తనతోడి మానవ వ్యక్తిమీద ప్రేమ, దయ, బాలి మృగ్యమయ్యాయి. నానాటికి మానవుడు స్వాస్థ్యజీవి, సంకుచిత వ్యక్తి బహుతూ పతనమై పోతున్నాడు.

‘లోపల లోపలే కళ్ళపెళ్ళాడుతున్న లక్షల అగ్నిపర్వతాలు ఎప్పుడో ఒకనాడు మాతాత్మగా బద్దలవుతాయి. ఆ పరవళ్ళు తొక్కే ప్రకృతికాలావాలో ఈ స్వార్థాల, అనూయలు, సంకుచితాలు కాలి నుస్తై మానవుడు పవిత్ర పరిపూర్ణవ్యక్తి అవుతాడు.’

ఒక మహోద్రేకమైన సగ్గు సత్యం!

కాని ఈ మధ్యలో?

తనకి విసుగె తింది — అంతరాత్మలూ ఏ ప్రబోధం ప్రేరేపించి వూపి కదిపిందో, ఈ శాతక బాధలని, కూలపు పోట్లని తాళలేక, సాంఘిక నూత్రాలని, మమత బంధనాలని తెంచుకొని, బలవంతంగా ప్రాణాలని తీసుకొన్నాడు... ఆత్మహత్య... భిక్షులు కిందికి చూశాడు.

భూలోకంలో తన శరీరానికి, కేవలం

మట్టికట్టెకి పడి మిగతా వాళ్ళు ఏడుస్తున్నారు.

అవి వింటూంటే ఏవిటో తను అనోలా బహుతున్నాడు! కడుపులో దేవి నట్టనిపించింది. తనలో యింకా మమత, మానవ రక్తం వుందా?

ఉహూ! తను యిహ ఆ పరిధిలోకి వెళ్ళకూడదు. అనొక ఊవి. విషపు కూలాల.

‘ఎవడా నువ్వో? అధికార పూర్వకమైన కంకస్వరం వినిపించింది. భిక్షులు చుట్టూ చూశాడు.

‘కళ్ళు మిటకరిస్తావేరా? మనుషులున్నారని కాస్త కుడి యెడనూ చూడళ్ళారా?’

‘తమవరెవరో నాకు తెలీగుబాబు’

మానవలోకం నేర్పిన గౌరవాలని, మర్యాదలని వ్యక్తంచేసే అనేక నీకు సంబోధనభిక్షులుని ఈలోకంలోగూడ చనవకపోవడం ఆశ్చర్యమే మరి!

‘హరి వెధవ. చచ్చిన తర్వాతవిడవ బొత్తిగా జ్ఞానం పోయినట్టుండే!’

ఈ గొంతుని పసికట్టి భిక్షులు వినయంగా అడిగాడు:

‘తమ రెవరో...?’

దిక్కులు పిక్కటిల్లేట్టు నవ్వాడా యెడుటి వ్యక్తి.

‘తెలీరురా? ఈవూళ్ళొక్కలా ధనవంతుడనవి పేరు పొందిన నోటివ్వె రయ్యనిరానేను’

పేరు విని భిక్షులు భయపడ్డాడు. చచ్చిన జీవులమీద గూడ ఈయనకి అధికారం వుందా!

‘తమ రిక్కడికి యెలా వచ్చారు బాబు?’

‘చచ్చిపోయానురా’

ఆయన కంఠంలో ఎంత విచారం! చచ్చినండుకు విచారిస్తున్నాడు!!

‘ఎలా బాబు?’

‘తెగతని! కడుపు రోగం వచ్చి...నా భార్య చెబుతూనే వుండేది సుమా. కొనిపోగాలం దాపించినవారు.....అన్నట్టు, ఆ మాటల్ని వెడచేవినిబెట్టి తెగతిన్నాను. చచ్చాను’

ఏడుపు ముఖం వెట్టాడు.

మొన్న నే విదులక్షలలో ధాన్యం మిల్లు కట్టించాను. ప్రభుత్వానికి ఋణం కావాలంటే రెండులక్ష లిచ్చాను. ఇంటి కర్బు కని ఈమధ్య పాతిక రికాలని పూగమీద తిప్పబున్నాను. ఇంతలో అగస్తాక్షుగా నాకిచ్చావోచ్చింది.

‘కొడుకున్నాడు. వాడికేం తెలీగురా. గ్రెతులు దొంగమండాకొడుకులు. ధాన్యం ధర ఆకాశానికి యెళ్ళేకారు... తీసుకున్న అప్పని ప్రభుత్వం యేవో సెగవకాసనాల్ని తమారుచేసి ఎగనామం పెతుతుంది... రిక్నావళ్లు రోజుకూలి యివ్వరు. వాళ్లెమవు తోరో—పిల్లలంతా?’

ఈ యుగంలో డబ్బే లోకమైనప్పుడు, యిన్ని లక్షల ఆస్తి విడిచి పెట్టాచ్చి గూడ ఆయన యింకా పిల్లలకోసం యేడు స్తాడేం!

‘నా దగ్గర డబ్బుందిరా. లోకంలో ప్రతిదాన్ని జయించాను. కాని ఈ చావుని జయించలేకపోయాను’

‘ఈ చావులు మానవశక్తులకి అతీతమైన మహాశక్తి చేతిలో వుంటాయి బాబు. అక్కడ ఈ ఆశలు డబ్బులు పనికి రావు.’

‘అయినే మన ఆత్మ లిప్పుడు యెక్కడికిపోయి?’

‘బలవంతాన చచ్చాం గాబట్టి, మనం మధ్యలోనే దొర్లాడుతాం బాబు’

‘ఎంతవరకు?’

‘ముక్తనేది లభించేవరకు’

ఇంతలో ఈశాన్యదిశనుంచి వీధి వెళ్లడం కనిపించింది. అది రామరావు బిళ్ళ దగ్గరకే వచ్చింది.

‘ఎవరు మీరు?’ ఒక శ్రావ్యమైన కంఠం వినిపించింది.

భిక్షులు చెప్పాలనుకొన్నాడు, కాని కోటిశ్వరయ్య వాడి నోగ మూసేసి తనే ముందుగా చెప్పకొన్నాడు! సవినయంగా

కోటిశ్వరయ్యంతటి వాడు తన భర్తకి వంగి నలాము పెట్టడమేమిటా అని ఆశ్చర్యపోయింది భిక్షులుభార్య.



అంతర్గతం

మహాభారతం

మహాపురాణం కాదు

బాంబాయి రాజధానిలో పూనా నగరమందు భండార్కరు పండితుని సంస్కరణార్థమై ప్రతిష్ఠింపబడినటువంటి "భండార్కరు - ఓరియంటల్-రిసర్చ్-ఇన్స్టిట్యూట్" (భండార్కరు స్మారక ప్రాచ్య విద్యా పరిశోధక సంస్థ) అనే పండిత పీఠమొకటి కలదు. ఈ పండిత పీఠము యిటీవల సంస్కృత మహాభారతము యొక్క అతి ప్రాచీన ప్రతుల నన్నింటిని సంపాదించి శ్రద్ధగా పరిశీలించి, పండిత పరిష్కృతమైన "సంస్కృత భారతమును ఆయా వివిధ పాఠాంతరములతో సహా తయారు చేసి ముద్రించుచున్నాడు - డా॥ వి. యస్. సుకాంకరుగారు యీ పండిత పీఠమునకు అధ్యక్షత వహించిన ప్రాచీన ప్రతులను శ్రద్ధగా పరిశీలించుచున్నారు.

బహు పురాతన (పురాణ) ప్రతులను వీరు సేకరించారు. సంస్కృత భారతము యొక్క పురాణ ప్రతులు క్రీస్తు శకము 13 శతాబ్దము నాటివి అనగా (క్రీ.శ. 1250 లేక 1260) నాటివి మాత్రమే దొరికెను. మరికొన్ని సంస్కృత భారత ప్రతులు క్రీ. శ. 14 శతాబ్దములో

వ్రాయబడినవి దొరికెను. అంత కంటే ప్రాచీనమైన పురాణ ప్రతి సంస్కృత భారతానికి ఎక్కడా లేదు.

కాని బావా ద్వీపంలోని బావా భాషలోనికి తర్జుమా చేయబడిన మహా భారతము క్రీ. శ. 10 శతాబ్దంలో వ్రాయబడినటువంటిది లభించెను.

తెలుగు భాషలో నన్నూరు భట్టు రచించిన మహా భావము క్రీ. శ. 11 శతాబ్దములో రచింపబడెను

మహా భారతం ప్రతి ఇంత కంటే పురాణమైనది ఏ భాషలోనూ లభించలేదు.

కాని ఒకప్పుడు మహా భారత కథ యావత్తు క్లుప్తమైన గ్రంథంగా వీరుల కథల కేయాలుగా రచింపబడియుండవచ్చును. ఆ వీరుల కథల సుద్దులుగా రచింపబడిన గ్రంథ రూపము లభించలేదు అని ఆపండిత పీఠముయొక్క అభిప్రాయము.

కనుక ప్రస్తుతం లభించిన అతి పురాణ ప్రతులను బట్టి యీ సంస్కృత మహాభారత ప్రతి మహా పురాణ గ్రంథంగా కన్పించుట లేదు.

చేతులు కట్టుకొని-పరిస్థితులు ప్రతికూలిస్తే తల సయితం వాల్చేస్తే తిలో.

'నా పేరు కోటిశ్వరయ్య - భూలోకంలో చచ్చిపోయాను. నోరులేని అతి బిడ్డల్ని నిస్సహాయస్థితిలో వదిలి. మీ ఆ మహాకృతి బతే...'

'అవును - ఆ మహాకృతి నేనే. కాని నీకు భూలోకానికి తిరిగి పోవడానికి ఆజ్ఞ యివ్వలేను... ఆ నువ్వవరపు? భిక్షులకే ప్రశ్న వినవచ్చింది.

'ఒక దరిద్రుణ్ణి ప్రభూ. కష్టాలు, బాధలు పడలేక అత్యహత్య చేసుకొన్నాను'

'అత్యహత్యా!'

'అవును. ఇక నేను జీవితంకేసి చూడలేను. లోకంలో ప్రతివ్యక్తి అధికారై రక రకాలుగా క్షణక్షణం పొడుచుక తింటున్నాడు. పేదలు కూటికి లేక అలసుటించి పోతుంటే, ధనవంతులు లక్షలు లక్షలు పెట్టుబడులతో పరిశ్రమలనే వంకతో విపరీతలాభాలు తీసి, వాళ్ళ యినప్పైల్లో డబ్బుని మూలించుకొంటూ, పేదల్ని కాలికింద నల్లల్లా చంపేస్తున్నారు.'

'కాదు ప్రభూ - అంతా అబద్ధం - వీడు భౌతికవాది, అరిచాడు కోటిశ్వరయ్య.

'కూటికిలేనివాడికి భౌతికవాదం, ఆదర్శ వాదం, అస్తితావాదం ఏమిటిబాబు? ఆకలి అని కార్త గట్టిగా అరిస్తే అభివృద్ధి నిరోధకు డని జైల్లానికి తోసి చంపుతున్నారు'

స్పృశ్యకృతి న చెవుల్ని తానే నమ్మలేక పోయింది. ఏన్నో విశ్వేతరబడి ఈలోకం నేపు దృష్టి మరల్చని ఆ మహాకృతి యివన్నీ ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించాయి. భూలోకంలో ఇన్ని అన్యాయాలు జరుగుతున్నవా! ఈ మానవులు డబ్బుని నైతిక కొలబడ్డగా గాకండా నానాభేదాలకి పుపయోగించుకొంటున్నారా?

'సరే. మీకు తిరిగి మీమీ ప్రాణాలు యిస్తాను' విభావంతో ఆనాట వచ్చిందా? కోటిశ్వరయ్య ఎగిరి గంతేశాడు. భిక్షులు కృంగిపోయాడు!

'అలా కాదు: డబ్బు మధ్య మదించి పోయిన కోటిశ్వరయ్య కిరీరంలో భిక్షులు ఆత్మ - కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ భిక్షులు కిరీరం లోకి మారుస్తాను. ఈ ప్రయోగంలో మీరు మానవత్వపు విలువల్ని గుర్తించుకోగలుగుతారు - పోండి'

కోటిశ్వరయ్య ఆ గ్రహంతో అనూయతో యేడ్చాడు.

భిక్షాలు, తిరిగి ఆ ఊరిలో పడుతున్నందుకు కునులిపోయాడు.

కాని సృష్టికే కిని యెదిరించలేక పోయాడు యిరువురూ...

క్షణంలో... దృశ్యం మారింది!

చచ్చిపడున్న భిక్షాలు ఛప్పున లేచాడు. లేస్తూనే సరీరంలో బంధించబడ్డ కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ ఆ పూరిపాకని, ఆ కంపుకొట్టే గుడ్డల్ని, అడవాళ్ళని చూసి అసహ్యంతో మొదలు పెట్టింది. చనిపోయిన మనిషి తిరిగి బ్రతికినందుకు ఆ యింట్లో వాళ్ళందరూ ఆనందంతో మురిసిపోయారు.

కాని కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ, తన భవంతుకి బాపడానికి భిక్షాలు శరీరానికి ఆజ్ఞ యిచ్చింది.

“లాభంలేదు నేను వెళ్ళను” అంది భిక్షాలు శరీరం.

దహించుకపోతున్న కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ ఊర్వస్వరంతో అరచింది: “ఏం!”

“ఇక్కడ నువ్వు నా ఆజ్ఞకి లోబడి వుండాలి. చచ్చినట్టు ఈ గుడిశెల్లో, కంపు కాల్యల్లో వుండాలి. నీకూ, నాకూ సమాకారం కుదరకపోతే ఫలితం శూన్యం.”

ఇదేవింటూ భగవంతుడా అని విడ్డింది కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ. ఐనా మెల్లగా ఈ ప్రపంచంలో క్రాస్తమరుగుకొంటే తర్వాత న్యాయస్థానంలో తన స్థితిని చెప్పకొని తను తిరిగి తన పూర్వపుస్థితిని పొందగల ననుకొన్నాడు.

కాని ఆశ్చర్యం! న్యాయమూర్తుల శరీరాలలో దొంగల ఆత్మలు ప్రవేశించాయి! ప్రధాన రక్షకభటుల ఆత్మలు సామాన్య ప్రజల శరీరాలలోకి మారాయి! అంతా తిల్లకిందులయింది!!

శిక్షలేవు, న్యాయస్థానాలులేవు: వాటి స్థానే నైతికశిక్షణ కేంద్రాలు, మానవత్వ పునరుద్ధరణ పాఠశాలలు తయారయ్యాయి!

ఈ విచిత్రానికి ఆశ్చర్యపోతూ, సృష్టికే కిని తిట్టుకొంటూ కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ భిక్షాలు శరీరంలో శాశ్వతంగా చిక్కుబడింది. భిక్షాలు శరీరం మర్నాటినించి హాలిపని చేయడం మొదలు పెట్టింది.

ఇక్కడ — కోటిశ్వరయ్య శరీరంలో చిక్కుకున్న భిక్షాలు ఆత్మ, ఆ భవంతిని, ఆ దీపాలని, ఆ నీడకనబడే నేలని, దెబ్బని చూసి తబ్బిబ్బులైపోయింది.

అలవాటు లేని పంచభక్త్యుపరమాన్నాలు

రాజు - పేద

వెల రూ 20-0

తెపాలాఖర్చు ప్రత్యేకము

ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మద్రాసు-1

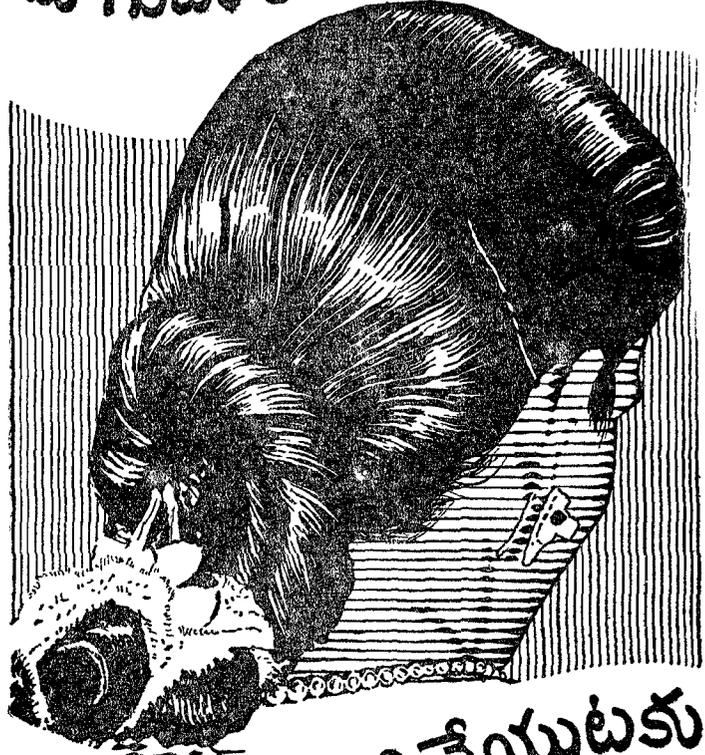
తినేసరికి రెండుదినాలు అజీర్ణం పట్టు వచ్చాడు. కొంది.

ఇంతలో కోటి శ్వరయ్య కొడుకు

“నాన్నగారు”

భిక్షాలు ఆత్మ కోటిశ్వరయ్య శరీరంలో

మీ గుజరాతి తలకొప్పుయొక్క



ఆకర్షణను పూర్తిచేయుటకు

చిరకాలము నిలబడు సునాసనతో గూడుకొన్న

కేలిఫోర్నియన్ పాపి

* రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కు తలనూనెను వాడండి

ఉచితముగా దొరకును!

ఈ కలకొప్పును గురించి

నవీన్ రముగా దెలుపు 4వ సంపు కర పత్రమునకు (మీ బాషను తెలియజేయుచు) అదవర్ చైక్ మెంట్ డిపార్ట్ మెంట్, పోస్టాఫీస్ 822, హోణాయి 1 కి వ్రాయండి. ఇతర కలకొప్పులను గురించి దెలుపు కరపత్రము లకు ఇకముందునచ్చు ప్రకటనలను చూడండి.

మరియొక దివ్యమైన జులొన్ మిక్ పరకు



ఇలాంటివికే కంపెనీ లిమిటెడ్, ఇండస్ వారి కరపత్ర ఇంటియాలో కలకొప్పులను వ్యాపింపజేసింది.

★ అంతరీనం ★

తులుక్కు పడింది. వెంటనే "ఉః" అనలేక పోయాడు.

"ఆ రిక్తావృత్తికలు — ఈవార వాళ్ళకి కూలిడబ్బులు కిట్టలేదని — మన బాగుగ రెండున్నర యివ్వలేనంటున్నారు"

భిక్షులు ఆత్మకించపడింది. తన శరీరం యింతకుముందు బ్రతుకు తెరువు కోసం అలానే పగలనక, రాత్రునక చచ్చిపోయేది. అది తలచుకొంటే యిప్పుటికీ భయమేస్తోంది. రిక్తాలు లాగడంలో గల బాధ, కష్టం తనకి తెలుసు. ఆ అనుభవాన్ని, యిప్పుడు తన అధికారంలో వున్నప్పుడు వినియోగించుకోవాలి.

"ఆ రిక్తాలు వాళ్ళకి యిచ్చెయ్య బాబు-ధర్మంగా"

"అదేవేటి గాన్నా గారు!"

"పాపం పేదవాళ్ళు-వాళ్ళకి నిజంగా

ఈవార డబ్బులు దొరకలేదేమో?"

"కాదు వాన్నా గారు; వీళ్ళు దొంగ ముండాకొడుకులు; వేషాలు"

కాని ఆ రిక్తావృత్తి శరీరాల్లోవున్న ఆత్మలు నిన్నటి కోటిశ్వరులవి, లక్షాధికారులవి అని తిండి కొడుకుల్లో ఎవరికి తెలీదు.

గాలిగడుల్లో, పంకాలకింద విలాసాలకి ఆలవాటుపడే ఆధనవంతుల ఆత్మలు, ఆ కూలీల శరీరాల్లో చిక్కుకొని, రిక్తాలు లాగమని భీష్మించు కూచోడంవల్లే ఆనాటికి డబ్బులు దొరకలేదని గూడ వాళ్ళకి తెలీదు.

ఈ ఒక్క ధర్మంతో ఆ రిక్తావృత్తి జైజై నినాదాలు చేశారు.

ధాన్యం మిల్లు చూడానికి వెళ్ళాడు. భూనారాన్ని పిండిపండించి కడుపుల్ని

నింపే పేదరైతుల నోళ్ళుకొట్టి లక్షలు లాభాలు తీసే మిల్లులు; బక్కచిక్క, రక్తంలేక ఎందుకో ఎలాకో బ్రతుకుతున్న కూలీల ఆస్తిపంజరాలు; పీట్లని చూసేసరికి భిక్షులు ఆత్మ ఎంతో బాధపడింది.

'ఎందుకీ పనిచెయ్యడం' అనుకొన్నాడు. పాపం, పూర్వాశ్రమంలో తను వాట్లలో నలిగి నునైపోతున్నా ఈ రహస్యం గురించి ఎప్పుడూ యింత అయోమయంగా, తీక్షణంగా, బాధగా ప్రశ్నించుకోలేదు. అలా ప్రశ్నించుకోవాలనే జ్ఞానం గూడ లేకపోయేది!

నెల ముప్పైరోజులు రెక్కలు ముక్కలయేటట్టు కష్టినే సగం పాట్లనింపుకోడానికి—బోసులో సర్కస్ సింహాలకి వేసే మేత మునుతుంది! ఇక మరి ఆ ప్రాణం మీద ఆధారపడి బ్రతుకుతున్న ఆడవాళ్ళ గతి అంతే!

అలా కాకూడదు. ఏ కూలీల రక్తంతో ఈ మిల్లుగోడలు, ముళ్ళవక్రాలు తయారు కాబడ్డాయో వాళ్ళనిగూడ తన హోదాతో సమానం చేయాలి. రాజుగారు తలచుకొంటే.....!

లాభాల్లో కూలీలకు వాటా, వాళ్ళు బతికే పండుల పాలకస్థానే గాలి వెలుతురూ కరుణించే గడులు, సౌకర్యాలు, సదుపాయాలు, తిండి, బట్ట—అన్నీ అందరికీ సమానంగా సరఫరాచేయాలని హుకుం జారీచేశాడు.

ఆ సాయంకాలం "భిక్షులు" యింటికి "కోటిశ్వరయ్య" వెళ్ళాడు.

"భిక్షులు" పడుకొనివున్నాడు కుక్కిముంచంలో. అతని భార్య వంట చేసుకొంటోంది. పిల్లలు ఆడుకొంటున్నాడు బయట. వీళ్ళని చూసేసరికి భిక్షులు ఆత్మ ఎంతో బాధతో కన్నీళ్లు తిప్పుకొంది.

భిక్షులు భార్యను పిలచాడు. తనతో తీసుకవచ్చిన పళ్ళు, డబ్బుయిచ్చి: "ఇవి నీ పిల్లలకి పేటి, ఈ డబ్బుతో పిల్లలకి బట్టలు కుట్టించు"

భిక్షులు భార్య నిజంగా ఆశ్చర్యపోయింది! నిన్ను మొన్నటివరకు పిల్లకి బిచ్చం పెట్టని కోటిశ్వరయ్య స్వయంగా తమ పూరిసుడిశిల దగ్గరకివచ్చి, ధర్మం చెయ్యడం ఆవిడకు విధూరంగానే కనిపిస్తుంది మరి! తన భర్తలో చచ్చి బతికిన తర్వాత ధనవంతుల కుండవలసిన దర్బాలు, హోదాలు కనిపిస్తున్నట్టే, కోటిశ్వరయ్య గూడ చచ్చి బతికిన తర్వాత ప్రజలంటే ప్రేమతో, జాలితో దానధర్మాలు చెయ్యడం, నిజంగా కలియగమే మరి పోయిందా అనిపిస్తోంది!

లోపల పడుకున్న 'భిక్షులు' లేచాడు.

ఒక్కరాత్రిలో
మలబద్ధకొప్పి
పోగాడుతుంది



మ దు ర మ్మై న చా క్షా లె వ్ వి శె చ న కార్ తి

ఓ రి యం టల్ మె ర్ కెం ట్రె ల్ ఏ జెన్సి,
99-A, ఆర్మినియన్ ఏజి, మద్రాస్ -1.

SISTA'S-WL-39 TEL

వాక్టిళ్ళున్న 'కోటిశ్వరయ్య' ని మాసి నిలువెల్లా దసం-మకపోయాడు. అక్రమంగా, అన్యాయంగా, తన డబ్బుని, మర్యాదని, హోదాని ఆ శరీరంలో దూరి తస్కరించింది చాలక, ఈ ముష్టిబెగవలకి ధర్మాలు చేస్తున్నాడు!

"కాస్త తమాయంచయ్యా" అంది భిక్షులు శరీరం, ఊరకలేస్తున్న కోటిశ్వరయ్య ఆత్మని. "ఎంతకాలం, నీది నీదని నీలాంటి శరీరాలని, ఆత్మలని యిలా చిత్రవగ చేస్తుంటావో? బోసీ ఆ భిక్షులు ఆత్మయినా లోకకల్యాణానికి పూనుకొంటే యేడుస్తావెందుకు?"

"అది నా డబ్బు"
"నువ్వు గడించావా?"

"ఆఁ, నా తాత ముత్రాతల నించి వంశపారంపర్యంగా వస్తున్న వాక్కు..."

"ఆ హక్కులకాలం పోయింది గనుక నే ఆత్మలు, శరీరాలు విడివడి మమత్వం ప్రేమల్ని మార్చుకున్నాయి. నువ్విప్పుడు భిక్షులవి. నువ్వు ఈ భిక్షులు పిల్లల్ని ప్రేమించడం నేర్చుకో"

"నా పిల్లల్ని ఆ భిక్షులుగాను అలా ప్రేమించగలదా?"

"ఎందుకు ప్రేమించలేదు? ఆ శరీరం నీదేగా!"

"బుజ్జీ?"

"లోకం రెండే రెండు విధాలుగా చీలిపోయింది. ధనవంతులు; దరిద్రులు. ధనవంతుల ఆత్మలు, శరీరాలు కేవలం ధనికతత్వంతోనే నిండిపోయాయి. అందువల్ల ధనవంతుని వద్దనుంచి ఏదో ఒకదాన్ని వేరుచేసి, దరిద్రునికి నే వేడినీళ్లకి, చన్నీళ్లు తోడవుతాయి. అప్పుడే మానవులకు యిక ఈ అనూయలు, అస్థ్రాలు, భయాలు, తత్వాల ఎలా కలుగుతాయి?"

కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ కాసేపు మానం వహించింది. భిక్షులు శరీరం ఆత్మని లేపింది. మెల్లగా బయటకు వచ్చాడు.

భిక్షులు భార్యతో మాటాడుతున్న కోటిశ్వరయ్య భిక్షులుని మాసి భవ్యన నిలబడాడు. వినయంగా తలవంచి చేతులు జోడించి "నమస్కారం బాబూ" అన్నాడు.

భిక్షులు భార్య కోటిశ్వరయ్యంతటివాడు తన భర్తకి వంగి సలాము పెట్టడమేవీటూ అని ఆశ్చర్యపోయింది!

కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ లోయింకా ఆనాం చావలేదు.

"నువ్వు ఆత్మతో బహువచనంలో మాటాడు" అంది భిక్షులు శరీరం, లోపలి కోటిశ్వరయ్య ఆత్మతో.

కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ ఏమనుకొందో

పతి నమస్కారంచేసింది. 'కోటిశ్వరయ్య' నవ్వుకొన్నాడు.

"నన్ను తమించు భిక్షులు? అంది భిక్షులు శరీరంలోని కోటిశ్వరయ్య ఆత్మ.

ఎవరికీ వినిపించని పరిభాషలో ఆ రెండు ఆత్మలు మాటాడుకొన్నాయి.

'అజ్జేనిటి బాబు అలా అంటారు' అంది భిక్షులు ఆత్మ కోటిశ్వరయ్య శరీరంలో నించి.

'ఇంతవరకు నాకు పేదరికమంటే ఏవిటో తెలీదు. ఈ దారిద్ర్యం గురించి పైకి డాబు మాటలాడమే తెలుసుగాని పీటిలోపలి బాధ నాకు తెలీదు. నాదగ్గర లక్షలకొద్దీ డబ్బుంది. దాన్ని వీళ్ళకోసం వినియోగించు. ఇక నువ్వు నేను భేదం లేకండా ధూలోకాన్ని స్వర్గం చేసుకొందాం."

భిక్షులు ఆత్మ చిరునవ్వు వదిలింది.

'బుజ్జీ మనం శరీరాలు మార్చుకుందాం'

"వద్దు భిక్షులూవద్దు, ఆత్మ, శరీరం ఆధనపిశాచపు వాతావరణంలోపడి మళ్ళీ తోడుదొంగలవుతాయి. మళ్ళీ నేను గతాన్ని మరచిపోతాను. నీకు పేదరికమంటే ఏవిటో తెలీబట్టే ఆరికాలని పేద వాళ్ళకి యిచ్చేకావు. మిలు లాభాల్లో వాళ్ళకి లాభాలిచ్చి మానవత్వాన్ని గుర్తించావు ఇనపవైటోని డబ్బుతో పేదలకి యిళ్ళు కట్టిస్తున్నావో. నీకు మమత, ప్రేమ వుండబట్టి శరీరసంబంధమైన నా పిల్లల్ని, ఆత్మసంబంధమైన నీ పిల్లల్ని సమానంగా చూసుకొంటున్నావో. ఈలోకం యిప్పుడు నా, నీ భేదాలవల్లే కదా పేదరికం పడిపోతోంది. ఆ అంతరం లేకండా 'నా, నీ'ల రెండింటినీ ఒక వ్యక్తిలోనే వుంచుకోగలిగాం. మనం యిప్పుడు పరిపూర్ణ వ్యక్తులం. ఇప్పుడు మన్ని ఏ స్వార్థాలు, అనూయలు, నీ నా భేదాలు అంటవు. మనం పరిపూర్ణుల మయ్యాం"

భిక్షులు ఆత్మ నవ్వింది.

ఉహూఁ, కోటిశ్వరయ్య శరీరంలో భిక్షులు ఆత్మ.

అదికాదు! కేవలం పరిపూర్ణ మానవ వ్యక్తి పరితృప్తిగా నవ్వాడు. ★



కేశ సంపదకు

రీటా

ఊందూ దేశ మంతటా దారకును

అస్పృశ్యమువంటి

అనంగ ప్రభాయాకుతి

సుందరమైన యావ్యనానికి. ప్రకాశవంశమైన శేజుకు ఉత్తమమైనది. రాతవును గట్టివరచి వృద్ధిచేయును జలహీనతచెందిన వరముంతు కక్షిని. వటుత్వమును లేకూర్చును సుఖమైన దాంతల్లజీవితమునకు ఉత్తరవాదముగంఠం. 30 మాత్రం రు. 10, 15 మాత్రం రు. 5.

మదనమంజరి ఫార్మసీ

184, చైవాణాడు రోడ్డు, మద్రాసు.

బెజవాడ, శ్రీనివాస మెడికల్ శాస్త్ర పాఠశాలకు రాజమండ్రి-ఈశ్వరదాస్ & కో. మెయిన్ రోడ్డు నెల్లూరు: ఆర్యన్ ఫార్మసీ-బ్రంకురోడ్డు ఇతర కేంద్రాల్లో ఏజెంట్లు కావాలి

సర్ జీవన్ శిలాజిత్ లేహ్యము



శిలాజిత్ హిమాలయా పర్వతమునుంచి తీసి చైతన్యము ఇచ్చు అపూర్వ మూలికలనుంచి తయారుచేసిన లేహ్యము. వాయువు, వాతము, వృష్ణము, పిత్రము వీటన్నిటికిని గుణము నిచ్చు లేహ్యము విద్యార్థులకు జ్ఞానకళ క్రియ హెచ్చును. శిశువులకు దీహపుద్ది కణగచేయును. శ్రీలకు కలుగునటువంటి వర్ష వ్యాధులను నివారించును.

44 దినములకు డబ్బా 1 కి రు 5-4-0. 22 దినములకు డబ్బా 1 కి రు 3-4-0.

నీ సేజీ ఉచితము.

నీలగిరి డిప్టో, 151, బియ్యం సేట చాకో - బెంగళూరు సిటీ.

అవ్వకమైన నీగిరి కైలమును నీగిరి డిపోయండు ఆడగండి.